

Невідомий шлях

ЯК БОЖА МУДРІСТЬ
ДОПОМАГАЄ ОСЯГНУТИ СЕНС
ПОДРУЖНЬОГО ЖИТТЯ

ТІМОТІ КЕЛЛЕР

разом з Кеті Келлер

ЗМІСТ

| | |
|--|-----|
| Вступ | 9 |
| РОЗДІЛ ПЕРШИЙ | |
| Таємниця шлюбу | 21 |
| РОЗДІЛ ДРУГИЙ | |
| Сила, що необхідна для шлюбу | 55 |
| РОЗДІЛ ТРЕТІЙ | |
| Значення шлюбу | 83 |
| РОЗДІЛ ЧЕТВЕРТИЙ | |
| Місія шлюбу | 115 |
| РОЗДІЛ П'ЯТИЙ | |
| Полюбити незнайомця | 139 |
| РОЗДІЛ ШОСТИЙ | |
| Прийняти іншого | 175 |
| РОЗДІЛ СЬОМИЙ | |
| Самотність і шлюб | 203 |
| РОЗДІЛ ВОСЬМИЙ | |
| Шлюб і секс | 235 |
| епілог | 257 |
| ДОДАТОК | |
| Ухвалення рішень і обумовлення ролей у шлюбі | 261 |
| подяки | 265 |
| ПРО АВТОРІВ | 266 |

РОЗДІЛ ПЕРШИЙ

ТАЄМНИЦЯ ШЛЮБУ

*«Чоловік залишить батька й матір та пристане до своєї дружини,
і будуть обоє одним тілом. Це велика таємниця».*

Ефесян 5:31–32

Я вже втомився слухати сентиментальні розповіді про шлюб. На весіллях, у церкві, в недільних школах більша частина того, що мені доводиться чути на цю тему, має в собі не більше сенсу, ніж весільна листівка з найближчого кіоску. Шлюб можна характеризувати по-різному. Та з чим він не має *нічого спільного*, то це зі сентиментальністю. Шлюб — річ велична, але складна. Це джерело палкої радості й сили, але це також піт, кров і сльози, принизливі поразки та виснажливі перемоги. Мені ще не траплялося жодного шлюбу тривалістю понад кілька тижнів, щоб його можна було б описати як казку, втілену в життя. Отже, не дивно, що для багатьох подружніх пар єдина фраза зі славнозвісної Павлової проповіді про шлюб із Послання до Ефесян, яка звучить близько та зрозуміло, — це вірш 32, винесений в епіграф до цього розділу. Іноді після довгого й виснажливого дня, протягом якого ви марно намагалися порозумітися, просто падаєте у ліжку й зітхаєте: «Все це — велика таємниця!» Іноді ваше подружнє життя видається вам нерозв'язною головоломкою, справжнім лабіринтом, у якому ви безнадійно заблукали.

І я вірю, що ви нітрохи не перебільшуйте. Проте серед різних видів людських стосунків немає величнішого або важливішого за шлюб. Згідно з Біблією, перше вінчання провів особисто Бог (Бут. 2:22–25). А коли чоловік уперше побачив жінку, то вигукнув: «Нарешті!» — й заговорив віршами.^[1] Усе в біблійному тексті вказує на те, що, поряд із стосунками людини з Богом, шлюб — найглибші стосунки, які тільки існують на світі. Й саме тому пізнати та полюбити чоловіка або дружину — як і пізнати самого Бога — це справа складна й болісна, проте вдячна й дивовижна.

Великий біль у поєднанні з дивовижною радістю — таке біблійне розуміння шлюбу, і саме тепер якнайвідповідніший час, щоб наголосити на ньому, забезпечивши йому належне місце в нашій культурі.

Занепад шлюбу

Упродовж останніх сорока років у Сполучених Штатах «ключові показники сімейного життя» — емпіричні характеристики того, наскільки здоровий сам інститут шлюбу і наскільки люди задоволені життям у ньому, — невпинно погіршувалися.² Частота розлучень порівняно з 1960 роком зросла майже вдвоє.³ В 1970 році 89 відсотків усіх дітей народжувались у шлюбі, тоді як сьогодні — тільки 60 відсотків.⁴ І найпромовистіші цифри: якщо в 1960 році 72 відсотки дорослих американців були одружені, то у 2008 році таких було тільки 50 відсотків.⁵

Усе це показує, що в нашій культурі, особливо серед молоді, панує дедалі обережніше й песимістичніше ставлення до шлюбу. Молоді люди переконані, що їхні шанси на вдале одруження не такі вже й високі. Зрештою, навіть у тривкому шлюбі їм ввижається жахлива перспектива того, що подружній партнер може набриднути їм у сексуальному плані. Як запитував одного разу комедіант Кріс Рок: «Що краще: нудьга одруженого — чи самотність холостяка?» Багато молодих людей переконані, що їх і справді чекає такий вибір. І саме тому багато хто шукає проміжного варіанта між шлюбом та випадковими сексуальними стосунками — тривалого співжиття з сексуальним партнером.

За останні три десятиліття це явище поширилося ще більше. Сьогодні більш як половина американців перед одруженням певний час жили ра-

зом, тоді як у 1960 році таких майже не було зовсім.⁶ Тепер близько чверті всіх незаміжніх жінок у віці 25–39 років живуть спільно зі своїм партнером, а у віці під сорок такий досвід мають понад 60 відсотків із них.⁷ До такої практики підштовхують деякі поширені в наш час уявлення. Одне з них — це припущення, що більшість шлюбів нещасливі. Зрештою, міркує дехто, 50 відсотків шлюбів закінчуються розлученням, а серед інших 50 відсотків теж, певно, чимало таких, де чоловік та жінка мучаться і мучать одне одного. Якщо пожити разом ще до шлюбу, вважає дехто, можна збільшити шанси на те, що ви зробите правильний подружній вибір. Так ви зможете переконатися, чи підходите одне одному, ще до того, як перекриєте собі шлях до відступу. Поживши разом, можна перевірити, чи не пропаде з часом ваш інтерес до іншої особи, чи достатньо сильне те взаємне притягання, що звело вас разом. «Усі мої знайомі, які одружилися поспіхом — не поживши певний час разом до шлюбу, — згодом розлучилися», — казав один із респондентів опитування, яке провело соціологічне агентство *Gallup* в рамках Національного проекту дослідження подружжя.⁸

Проблема тільки в тому, що всі ці переконання та припущення майже цілковито хибні.

Шлюб — на диво добра річ

Незважаючи на процитоване вище твердження одного з респондентів, «є досить великий масив даних, які вказують на те, що у пар, котрі жили разом до шлюбу, після одруження вища ймовірність розриву стосунків».⁹ Співжиття без шлюбу — цілком зрозуміла поведінка тих, хто свого часу пережив болісне розлучення власних батьків, але факти доводять, що ці ліки можуть бути гіршими за гадану хворобу.^[10]

Так само хибні й інші загальнопоширені уявлення. Справді, близько 45 відсотків шлюбів закінчуються розлученнями, але частота розлучень значно вища серед тих, хто одружується до вісімнадцяти років, тих, хто не закінчив середньої школи, або у пар, які завели дитину ще до одруження. «Отже, якщо ви особа з відносно доброю освітою та пристойним доходом, походите з повної родини та одружилися після двадцяти п'яти, не завівши попередньо дитини, то ризик розлучення у вас порівняно низький».¹¹